

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2021 r. – Griesbeck / Parlament(Sprawa T-10/21) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu – Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych – Windykacja nienależnie wypłaconych kwot – Ciężar dowodu – Prawo do obrony – Błąd w ocenie – Proporcjonalność]

(2021/C 431/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nathalie Griesbeck (Ancy-sur-Moselle, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J.-L. Teheux, J.-M. Rikkers i G. Selnet)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz, T. Lazian i M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu z dnia 5 października 2020 r. podtrzymującej w mocy decyzję kwestorów z dnia 21 kwietnia 2020 r. oddalającą zażalenie złożone na decyzję sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 18 października 2019 r. w sprawie odzyskania od skarżącej kwoty 111 872,18 niesłusznie wypłaconej z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, wskazanej decyzji sekretarza generalnego Parlamentu i odnośnej noty obciążeniowej z dnia 24 października 2019 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nathalie Griesbeck pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 1.3.2021.

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2021 r. – Be Smart / Komisja(Sprawa T-18/21) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Skarga do Komisji – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska przez Komisję po wniesieniu skargi i kończące stan bezczynności – Umorzenie postępowania]

(2021/C 431/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Be Smart Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Satta, G. Roberti, A. Romano i I. Peregò)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i F. Tomat, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Komisja niezgodnie z prawem nie zajęła stanowiska w przedmiocie skargi złożonej przez skarżącą w dniu 15 października 2014 r. dotyczącej środków pomocy państwa, jakie miały zostać przyznane przez Republikę Włoską konsorcjum międzyuniwersyteckiemu Cineca.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.

2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Be Smart Srl.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2021 r. – PV / Komisja

(Sprawa T-78/21)

(2021/C 431/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PV (przedstawiciel: adwokat D. Birkenmaier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

w rezultacie

— stwierdzenie nieważności następujących decyzji: oddalającej pierwotny wniosek D/191/20 z dnia 20 lipca 2020 r., oddalającej zażalenie R/458/20 z dnia 29 stycznia 2021 r., oddalającej zażalenie R/137/21 z dnia 1 lipca 2021 r. oraz oddalającej zażalenie R/512/20 z dnia 26 lutego 2021 r. we wszystkich ich aspektach, na podstawie ogólnej zasady prawa „fraus omnia corrumpit”, poważnego wprowadzenia w błąd i utraty praw socjalnych, czego zabrania art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwaney dalej „kartą”);

— stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie R/512/20 z dnia 26 lutego 2021 r. w konsekwencji naruszenia art. 41 ust. 2 lit. a) karty;

— przyznanie odszkodowania na podstawie art. 268 i 340 TFUE:

— zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 100 000 EUR oraz odszkodowania w wysokości 47 221,02 EUR za krzywdę i szkodę poniesione w wyniku tych podważanych decyzji, szacowane łącznie na 147 221,02 EUR z zastrzeżeniem zmiany wysokości tej kwoty i powiększenia jej o odsetki za zwłokę i odsetki wyrównawcze do dnia całkowitej spłaty;

w każdym razie

— obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami, w tym kosztami pomocy prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi 10 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1, 3, 4 i 31 ust. 1 karty, jak również art. 1e ust. 2 i art. 12a Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia ogólnej zasady prawa „fraus omnia corrumpit” i art. 41 ust. 1 karty z uwagi na złożenie fałszywego podpisu na decyzji o cofnięciu wszystkich uprawnień emerytalnych skarżącego.
3. Zarzut trzeci dotyczący umyślnego, bezprawnego zachowania i niewłaściwego wykorzystania środków, które doprowadziły do kolejnego naruszenia zasady „fraus omnia corrumpit”.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 59 i 60 regulaminu pracowniczego, naruszenia zasady legalności i porządku publicznego przez Urząd Administracji i Rozliczania Należności Indywidualnych (PMO) Komisji, który nie jest uprawniony do cofnięcia uprawnień emerytalnych w drodze arbitralnej kary nałożonej na tylko jedną osobę.